

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 31 oktober 2011 in zaak nr. 11/13869 in het geding tussen:

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 15 oktober 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 23 maart 2011 heeft de minister voor Immigratie en Asiel het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 31 oktober 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister voor Immigratie en Asiel een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister voor Immigratie en Asiel (thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie; hierna: de staatssecretaris) hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. In zijn enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de staatssecretaris - door in het besluit van 23 maart 2011 alleen te verwijzen naar het advies van het Bureau Medische Advisering (hierna: het BMA) van 6 april 2010 (hierna: het BMA-advies), waarin slechts wordt vermeld in welke instellingen in de Russische Federatie (hierna: Rusland) behandeling voor de vreemdeling beschikbaar is - niet aan zijn vergewisplicht ter zake van de fysieke overdracht van de vreemdeling aan een behandelaar of instelling in het land van herkomst heeft voldaan. De staatssecretaris betoogt dat uit het besluit van 23 maart 2011 en hetgeen hij ter zitting bij de rechtbank naar voren heeft gebracht volgt dat bij uitzetting van de vreemdeling contact zal worden opgenomen met één van de in het BMA-advies vermelde instellingen, te weten het European Medical Center of de Moscow Sechenow Medical Academy. Voorts voert de staatssecretaris aan dat hij in dat besluit heeft toegezegd dat de vreemdeling niet zal worden uitgezet, indien diens overdracht niet kan worden geregeld.

2.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer bij uitspraak van 20 juni 2011 in zaak nr. 201010524/1/V1; www.raadvanstate.nl), dient de staatssecretaris, indien hij bij de beoordeling of een vreemdeling krachtens artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vreemdelingenwet 2000 dient te worden vrijgesteld van het vereiste om over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf te beschikken een BMA-advies betreft waarin het BMA

aan de uitzetting van een vreemdeling vereisten heeft verbonden, zich reeds ten tijde van deze beoordeling ervan te vergewissen dat het mogelijk is dat bij de daadwerkelijke verwijdering van de desbetreffende vreemdeling aan die vereisten kan worden voldaan. De staatssecretaris kan dat niet uitstellen tot het moment waarop daadwerkelijk tot verwijdering wordt overgegaan. In dat kader dient de staatssecretaris, ingeval het BMA aan de uitzetting van een vreemdeling het vereiste heeft verbonden dat de desbetreffende vreemdeling bij aankomst in het land van herkomst fysiek moet worden overgedragen aan de toekomstige behandelaars, in het onderliggende besluit inzichtelijk te maken met welke concreet bij naam genoemde behandelaars dan wel instellingen vóór uitzetting van deze vreemdeling contact zal worden opgenomen teneinde aan voormeld vereiste te voldoen. Indien de staatssecretaris in dat besluit tevens heeft toegezegd dat deze vreemdeling niet zal worden uitgezet, indien de fysieke overdracht niet kan worden geregeld, heeft hij aan zijn vergewisplicht voldaan. Deze vergewisplicht strekt evenwel niet zover dat de fysieke overdracht reeds ten tijde van de totstandkoming van dat besluit, voor zover dit feitelijk al mogelijk zou zijn geweest, geregeld en gegarandeerd dient te zijn.

2.2. Volgens het BMA-advies, voor zover thans van belang, kan de vreemdeling reizen, mits aan een aantal vereisten wordt voldaan. Eén van die vereisten is dat de vreemdeling in het land van herkomst fysiek wordt overgedragen, teneinde de behandeling voort te zetten. Volgens het BMA is behandeling van de psychiatrische klachten van de vreemdeling in het land van herkomst mogelijk. Het BMA verwijst daarbij naar het European Medical Center en de Moscow Sechenow Medical Academy.

2.3. De staatssecretaris heeft in het besluit van 23 maart 2011, mede onder verwijzing naar het BMA-advies, toegelicht dat, voor zover thans van belang, voordat de fysieke overdracht van de vreemdeling plaatsvindt, eerst de medische overdracht wordt geregeld door de Dienst Terugkeer & Vertrek. Indien de medische overdracht niet kan worden geregeld, zal de vreemdeling niet worden uitgezet, aldus de staatssecretaris. Volgens de staatssecretaris betekent uitvoering van het BMA-advies dat vóór de uitzetting contact zal worden opgenomen met een psychiater of psychiatrische kliniek, om afspraken te maken over de datum en de wijze waarop de medische behandeling wordt overgedragen. Indien aan alle in het BMA-advies gestelde vereisten is voldaan, wordt de vreemdeling naar een uitzetcentrum overgebracht, zo heeft de staatssecretaris in het besluit toegelicht.

2.4. Het door de staatssecretaris in het besluit van 23 maart 2011 ingenomen standpunt moet aldus worden begrepen dat vóór uitzetting van de vreemdeling contact zal worden opgenomen met één van de twee in het BMA-advies genoemde instellingen, teneinde aan het vereiste van fysieke overdracht te voldoen. Nu de staatssecretaris in dat besluit tevens heeft toegezegd dat de vreemdeling eerst zal worden uitgezet indien aan de door het BMA gestelde vereisten, waaronder het vereiste van fysieke overdracht, is voldaan, heeft de staatssecretaris aan zijn vergewisplicht voldaan.

De grief slaagt.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit van 23 maart 2011 worden getoetst in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, gelet op het vorenoverwogene, nog moet worden beslist.

4. De vreemdeling heeft, onder verwijzing naar een brief van zijn behandelend psychiater van 24 augustus 2010 en een daarbij gevoegde rapportage, betoogd dat de staatssecretaris eraan voorbijgaat dat in Rusland een leef- en behandelomgeving zoals hij die hier te lande - inclusief begeleid wonen - heeft, ontbreekt, en dat hij in Rusland juist vanwege opname in een psychiatrische inrichting in een medische noodsituatie zal geraken. De vreemdeling voert aan dat hij bovendien in Rusland niet in aanmerking zal komen voor de noodzakelijke medische behandeling, omdat hij in dat land niet geregistreerd staat. Voorts betoogt de vreemdeling dat, nu hij in Rusland in een medische noodsituatie terecht zal komen, een schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) dreigt.

4.1. De behandelend psychiater heeft in voormelde brief van 24 augustus 2010 te kennen gegeven, voor zover thans van belang, dat naar zijn verwachting de vreemdeling de hem in Nederland geboden hulp in Rusland niet kan ontvangen. De behandelend psychiater wijst erop dat begeleid wonen onmisbaar is voor het doen slagen van de behandeling en dat begeleid wonen in Rusland niet mogelijk is. Zonder begeleid wonen zal de vreemdeling zich volgens de behandelend psychiater, door zijn ontbrekend ziekte-inzicht en persisterende nihilistische wanen, compleet onttrekken aan zorg, hetgeen leidt tot het staken van zijn medicatie, wellicht tot het staken van voedselinname, en derhalve het spoedig vervallen in een ernstige situatie van zelfverwaarlozing met sociale teloorgang, die realistisch gezien tot de dood kan leiden.

4.2. Het BMA-advies vermeldt, voor zover thans van belang, dat voor de klachten van de vreemdeling in Rusland voldoende medische behandeling aanwezig is.

4.3. In reactie op de in 4.1. bedoelde brief van de behandelend psychiater heeft de staatssecretaris het BMA om nader advies gevraagd. In de aanvullende BMA-notitie van 27 september 2010 (hierna: de BMA-notitie) is vermeld, voor zover thans van belang, dat bij de vraag naar de behandelmogelijkheden in het land van herkomst niet het uitgangspunt is dat die behandeling volledig moet overeenkomen met die in Nederland. Dat kan volgens het BMA alleen al niet zo zijn, omdat de behandelmogelijkheden in een goed ontwikkeld land als Nederland vrijwel altijd beter zijn dan elders. Beoordeeld moet worden of de in het land van herkomst aanwezige behandelmogelijkheden toereikend zijn om een medische noodsituatie te voorkomen dan wel te behandelen, aldus het BMA. Aan de eerdere advisering door het BMA heeft ten grondslag gelegen dat de behandelmogelijkheden in het land van herkomst in die zin toereikend zijn, dat daar mogelijkheden zijn voor ambulante en klinische psychiatrische behandeling. Volgens het BMA zal behandeling voor de vreemdeling in

Rusland waarschijnlijk een opname in een psychiatrische inrichting inhouden. Een dergelijke opname is inferieur aan de in Nederland gegeven zorg en behandeling, omdat het de zelfstandigheid van de vreemdeling beperkt, maar het geldt binnen het kader van de advisering wel als een voldoende behandelmogelijkheid, aldus het BMA. De door de behandelend psychiater van de vreemdeling geschetste mogelijke gevolgen bij het niet aanwezig zijn van begeleid wonen, kunnen worden ondervangen door een klinische opname, aldus de BMA-notitie.

4.4. In het besluit van 23 maart 2011 heeft de staatssecretaris zich, voor zover thans van belang, op het standpunt gesteld dat de voor de vreemdeling noodzakelijke medische behandeling aanwezig is in zijn land van herkomst.

4.5. Het betoog van de vreemdeling dat hij juist vanwege de behandeling in Rusland in een medische noodsituatie zal geraten en dat aldaar de voor hem noodzakelijke leef- en behandelomgeving, zoals hij die hier te lande heeft, ontbreekt, faalt, nu de staatssecretaris zich, gelet op de gemotiveerde reactie van het BMA op het in 4.1. weergegeven standpunt van de behandelend psychiater, niet ten onrechte op het in 4.4. weergegeven standpunt heeft gesteld. Reeds hierom kan ook het beroep op artikel 3 van het EVRM niet slagen. Het betoog van de vreemdeling dat hij in Rusland niet in aanmerking zal komen voor de noodzakelijke behandeling, omdat hij in dat land niet geregistreerd staat, faalt evenzeer, reeds omdat hij dit betoog niet heeft gestaafd.

5. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden heeft de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans diensgevolge buiten het geschil.

6. Het beroep tegen het besluit van 23 maart 2011 wordt ongegrond verklaard.

7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 31 oktober 2011 in zaak nr. 11/13869;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Janssen, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

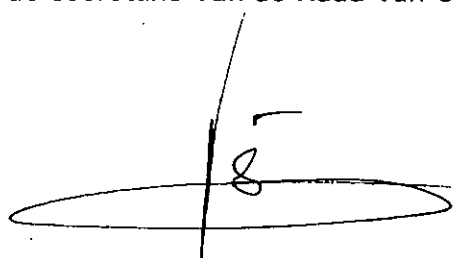
w.g. Janssen
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 november 2012

660.

Verzonden: 16 november 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser